

INTEGRATIEVE TRAUMA THERAPIE OPLEIDING

A TWEE-JARIGE PROFESSIONELE OPLEIDING VOOR ARTSEN, THERAPEUTEN, EN COACHES

**De uitputting die je voelt is
geen burn-out, maar het
onafgemaakte proces van
mens worden!**

Je bent niet in dit werk gestapt om mensen te repareren.

Je bent erin gestapt omdat je iets wilde brengen. Een kwaliteit van contact, een diepte van aanwezigheid, iets wat een mens werkelijk bereikt – niet beheert, niet de symptomen verplaatst, maar werkelijk ontmoet waar iemand leeft en helpt iets te verschuiven wat nog nooit eerder is verschoven. Je bent hieraan toegewijd. Echt, koppig toegewijd. En je bent goed in wat je doet.

En je bent moe op een manier die je aan de mensen om je heen niet volledig kunt uitleggen. Het zijn de cliënten niet. Het zijn de uren niet. Het is iets anders – iets wat onder het werk zit als een steen. Je hebt de opleidingen gedaan. Polyvagaaltheorie. IFS. Somatisch werk. EMDR. Hechting. Misschien energetisch werk. Misschien spirituele ontwikkeling. Je begrijpt trauma – echt begrijpt het – en toch voelt er iets niet kloppen. Niet in je kennis. In het werk zelf. Je cliënten verbeteren in sessies en keren terug met dezelfde patronen. Je creëert prachtig ruimte en gaat dan naar huis om stilletjes uit elkaar te vallen. Je draagt iets wat je nooit alleen had moeten dragen.

Je snakt naar iets wat je niet kunt benoemen. Echter dan wat je doet. Menselijker. Eerlijker. Je hoort het gangbare gesprek over trauma en er is iets in je wat stilletjes, aanhoudend, niet akkoord gaat – maar het is alles wat de mensen om je heen zeggen, dus blijf je de taal gebruiken ook als ze niet past bij wat je werkelijk ziet.

Je hebt erover nagedacht te stoppen. Niet met de missie – nooit met de missie – maar met de vorm ervan. Er is iets in je dat weet dat er een andere manier moet zijn om dit werk te doen die je niet zoveel kost.

**Die is er. Maar het is geen ander instrument. Het is geen ander kader.
Het is een plek. En een proces. En – als je klaar bent dit te horen –
JIJ bent het.**

support@suzemaclaainepont.com

WHY THIS IS COMPLETELY DIFFERENT FROM EVERY OTHER TRAUMA TRAINING

Wat deze opleiding werkelijk is

Dit is geen opleiding in de gebruikelijke zin. Het is geen therapie. Het is geen coaching. Het is iets waar zowel therapie als coaching naar reiken – en niet bij kunnen komen, omdat je er niet bij kunt komen met een techniek. Je kunt er alleen bij komen door zelf te worden wat je cliënten het meest nodig hebben.

Wat er bij ons gebeurt in vier driedaagse modules is iets wat de oude tradities formatie noemden – het langzame, onomkeerbare proces van menszijn weer aanzetten. Niet repareren. Niet genezen. Aanzetten wat per ongeluk onderbroken is en daardoor (nog) niet gebouwd.

Jaar 1 gaat volledig over jou. Jouw zenuwstelsel. Jouw angst. Jouw schaamte. Jouw hechting. Jouw unieke manier van jezelf verlaten wanneer iemand anders pijn heeft. Niet als concepten om te begrijpen – als levend materiaal om mee te werken, in je lichaam, in een kleine groep, drie dagen tegelijk. Niet als patronen die begrepen of geïmiteerd moeten, maar als toegang naar het fundament dat verder gebouwd en ontwikkeld wordt.

Je komt binnen in de overtuiging dat je alleen beter hoeft te leren reguleren. Je vertrekt met de wetenschap dat waar je naar snakte – waar je geen woorden voor had – jouw mens-zijn zelf was. De volledige versie. De versie die er was voor de opleiding en de diploma's en de uitputtende inspanning van eindeloos nuttig zijn.

Waarom we bij jou beginnen

Je cliënten leren niet van jouw interventies. Ze leren van jouw zenuwstelsel. Een baby leert niet reguleren door onderwijs te krijgen. Het leert door tegen een moeder te liggen wier eigen systeem gereguleerd is – niet omdat de moeder iets voor de baby 'doet', maar omdat ze voor zichzelf zorgt terwijl de baby aanwezig is. Het systeem van de baby stemt af op het hare en bouwt vanuit dat contact. Dit is co-regulatie. Het is de enige manier waarop een zenuwstelsel werkelijk leert.

Dit is ook wat er in elke sessie die je geeft gebeurt. Voordat je een woord zegt, voor je een interventie kiest, leest het lichaam van je cliënt het jouwe.

Als jouw systeem hun vooruitgang nodig heeft om zich bekwaam te voelen – als er ergens onder het professionalisme de behoefte is dat zij beter worden zodat jij weet dat je ertoe doet – voelen zij dat. En ze kunnen niet volledig ontspannen in hun eigen heling in de aanwezigheid van die behoefte. Niet omdat je iets fout doet. Omdat het lichaam het weet.

More information and sign up:
support@suzemaclaïnepont.com

Echte holding space rust op drie dingen, in deze volgorde

Eerste – verbinding met jezelf. Niet een uiterlijke rust. Werkelijk je eigen lichaam bewonen, op dit moment, zonder iets nodig te hebben van wat er gaat gebeuren. Ook en zelfs als er onrust in je is. Diep verbinden met ALLES in jou, terwijl er helemaal niets 'aan de kant' hoeft, uit hoeft, gerepareerd hoeft. Echt contact met je hele wezen en alles wat daar op ieder moment in voelbaar is.

Tweede – verbinding met God, met de Bron, met de levenskracht die zowel jou als de persoon tegenover je ruimte geeft en ondersteunt. Het verticale anker. Wanneer je verbonden bent met iets groters dan de situatie voor je, kan de pijn van de ander je niet meesleuren. Je bent gegrond niet omdat je jezelf 'controleert', maar omdat je wordt vastgehouden door iets onvoorwaardelijks.

Derde – de ander. Alleen vanuit het fundament van de eerste twee kun je werkelijk aanwezig zijn. Niet ze beheren, niet iets van ze nodig hebben, niet je plaats in de kamer verdienen. Gewoon bij hen.

De meeste beoefenaars slaan de eerste twee volledig over en gaan direct naar de derde. Ze gieten alles in de cliënt. Ze proberen 'space te holden; voor wat er in die ander zich afspeelt. En de cliënt voelt dat – de urgentie erin, de lichte wanhoop waarmee de beoefenaar voor HEM ruimte maakt en waardoor er toch ook iets van hem verwacht wordt – en zijn systeem verhardt zich ertegen, ook terwijl het het opneemt. We willen juist RUIMTE waar even NIETS in hoeft te veranderen. Alleen DAN is het mogelijk dat er, helemaal vanzelf, dingen weer in beweging komen. Maar als de facilitator zijn best doet om jou iets te 'geven' of 'voor jou te doen', dan komt er druk. JUIST omdat die niet zo bedoeld is...

Dit is waarom het werk je uitput. Je draait op je eigen reserves. Je geeft wat je zelf niet hebt ontvangen. En geen enkel zelfzorgprogramma, geen vakantie, geen vermindering van uren lost dat op – omdat het probleem niet de hoeveelheid werk is. Het is de toestand van waaruit je werkt.

Dit is waar Jaar 1 mee werkt. Niet als een probleem om op te lossen. Als het materiaal.

More information and sign up:
support@suzemacaineponet.com

HOE DIT VERSCHILT VAN WAT JE AL HEBT GEDAAN

Elke methode die je hebt geleerd, werkt met wat er al is. Het reguleren van het bestaande zenuwstelsel. Het verwerken van herinneringen via de hersenen die zich hebben gevormd. De persoon helpen beter te functioneren binnen de capaciteiten die hij of zij heeft. Dit is reëel en belangrijk, maar het is niet genoeg.

Want die capaciteiten – die nooit zijn opgebouwd – zijn nog steeds niet opgebouwd. De oplossingen zijn nu geavanceerder. Het omgaan met problemen is eleganter. Maar een oplossing is niet het echte werk.

Een kind leert in zijn eerste levensjaren niet omgaan met angst, frustratie, woede, liefde. Het bouwt – fysiek, neurologisch – het vermogen om die dingen überhaupt te ervaren en te navigeren. Dat is het doel van de kindertijd. Niet gedragsbeheersing. Opbouw.

Als die opbouw werd onderbroken – en voor de meesten van ons was dat zo, in grote en kleine mate – dan loste die onderbreking zich niet vanzelf op toen we volwassen werden. Het werk ging gewoon ondergronds door, op zoek naar manieren om te omzeilen wat er niet was.

Wat dit werk doet, en wat de andere kaders niet doen, is terugkeren naar de bouwplaats. Niet om te analyseren wat er is gestopt. Om af te maken wat nooit is opgebouwd. Wij zijn geen afgewerkte producten. We zijn nog steeds embryo's in ontwikkeling. Het is nooit te laat om verder te groeien.

De andere modaliteiten helpen je om beter te presteren in de samenleving. Dat is echt iets waard. Maar wat als het doel van je leven niet was om beter te presteren in de samenleving, maar om je ware zelf te ontplooien en dat naar de samenleving te brengen? Niet omgaan. Niet beheren. Niet optimaliseren.

Bloeien.

En uitgroeien tot je door God gegeven zelf.

More information and sign up:
support@suzemacclairnepont.com

WAT ER ECHT GEBEURT IN DE ZAAL TIJDENS TRAININGEN

Mensen komen hier aan nadat ze al veel persoonlijk werk hebben gedaan. Diep werk. Jarenlang. Ze zijn geen beginners en dat weten ze.

Wat ze niet weten – en wat deze ruimte hen langzaam, zonder aankondiging, zal laten zien – is dat ze niet helemaal zijn waar hun eigen mind hen heeft doen geloven dat ze zijn. Niet omdat ze niet hard genoeg hebben gewerkt. Omdat hetgeen gebouwd moest worden nooit is gebouwd. Je kunt niet terugkeren naar wat er nooit is geweest.

Wat hier gebeurt, is geen terugkeer. Het is een afronding. Het kader waaronder dit werk plaatsvindt, is fundamenteel anders: trauma is geen breuk in wat ooit heel was. Het is een breuk in de ontwikkeling. Dat betekent dat het werk geen herstel is. Het is een opbouw – van de delen die nooit vorm hebben gekregen.

De oefeningen lijken misschien op dingen die je al hebt gedaan. Het tempo zal langzamer zijn dan je verwacht. De diepgang zal plaatsen bereiken waarvan je dacht dat je die al had bereikt.

“Ik was niet op de plek waar mijn eigen geest me wilde laten geloven dat ik was. Suze heeft nooit geprobeerd me dat te laten zien. Ze hielp me gewoon liefdevol mijn goddelijke draad uit te breiden – en toen begon ik mezelf te zien.” – Beoefenaar, 25 jaar ervaring in het vakgebied

Een andere kwam nadat ze door therapeut na therapeut te horen had gekregen dat ze te veel was. Te dominant. Iets dat beheerst en in bedwang moest worden gehouden. Wat ze hier ontdekte was anders: ze had haar kracht eigenlijk nooit gebruikt. Het werk was niet bedoeld om haar te verminderen. Het was bedoeld om haar te helpen haar eigen kracht zo volledig en vol vertrouwen te omarmen, dat deze niet langer op een zijdelingse manier naar buiten hoefde te komen.

“Ik hoef mensen nooit bang te maken. Omdat ik mezelf vertrouw.”

Dat is wat er in deze kamer gebeurt. We kunnen het niet nauwkeuriger omschrijven dan dat. En als je genoeg werk hebt verricht om te weten dat sommige dingen niet nauwkeuriger kunnen worden omschreven dan dat, begrijp je al

Aan het einde van een 500 meter lange onverharde weg ligt een paradijs van rust te midden van de natuur.

**Kun je naast iemand staan
en hem of haar God laten openbaren
zonder je ermee te bemoeien?**

More information and sign up:
support@suzemaclaينهponte.com

HOEVE DE KEMPE

Het huis ligt aan het einde van een 500 meter lange onverharde weg, als een eiland midden in open velden. Geen burens te bekennen. Schapen in de boomgaard. Vogels overal. Een hond die zichzelf beschouwt als onderdeel van het onderwijsteam.

Je arriveert en iemand opent de deur voordat je klopt, en er is koffie en zelfgebakken brood en anderen die binnenkomen van de weg, en het voelt al minder als een opleiding en meer als thuiskomen – wat het precies is.

De groep is klein. Nooit meer dan twaalf mensen. Het werk vereist dat.

Elke ochtend begint met een gebed en een stilte die anders is dan de stilte die je voor cliënten creëert. Deze stilte is voor jou. We lezen uit oude teksten – de Hebreeuwse, de christelijke traditie – niet als leer maar als de oudste kaarten die we hebben van wat het betekent mens te zijn, wat het betekent te lijden, wat het betekent terug te keren. Je hoeft niet religieus te zijn. Je hoeft niets specifiek te geloven. Maar je zult bereid moeten zijn geraakt te worden door iets groters dan je expertise.

Suze opent elke dag met theorie – niet om uit te leggen wat je gaat doen, maar om te benoemen wat al in je leeft. Dan een persoonlijk verhaal, verteld zonder de afstand van professionalisme. Dan begint de groep te spreken. Er gebeurt iets wanneer twaalf toegewijde, uitgeputte, eerlijke beoefenaars beginnen samen de waarheid te vertellen in een boerderij met schapen voor het raam. De verdedigingen zijn er nog. Ze worden alleen minder interessant.

Vanaf de lunch verdiept het werk zich in het lichaam. Oefeningen die geen technieken zijn – het zijn ontmoetingen. Met jezelf, met het materiaal van de module, met de anderen in de ruimte. De avonden zijn voor integratie: diepe meditaties, stilte, het zenuwstelsel dat begint te bouwen wat het overdag heeft geoefend.

De laatste middag is altijd een Sabbat – een ritueel van rust en zegen. Je gaat naar huis veranderd op manieren die je wekenlang niet volledig onder woorden kunt brengen. En je hebt een intervisiegroep en een supervisiestructuur om vast te houden wat nog niet gesproken kan worden.

**Aan het einde van een 500 meter lange
onverharde weg ligt een paradijs van
rust te midden van de natuur.**

More information and sign up:
support@suzemacaineponet.com

De vier modules van Jaar 1

Elke module is drie dagen. Elke module werkt met een fundamenteel terrein van menselijke wonden – niet als onderwerp om te bestuderen, maar als levend materiaal in je eigen lichaam, je eigen geschiedenis, je eigen praktijk.

Je kunt de modules in elke volgorde volgen, of één module als losstaande ervaring bijwonen. De enige voorwaarde voor Jaar 2 is dat je alle vier hebt afgerond.

Hechting & Verbinding – 8-10 april 2026

We hebben hechting nodig om onze ware identiteit te vinden. Als hechting in je jeugd niet onvoorwaardelijk was – wat voor de meesten van ons geldt, ook als je ouders oprecht liefdevol en goede mensen waren – dan hebben we ons gehecht aan een versie van onszelf die door de volwassenen om ons heen werd geaccepteerd.

Je cliënten leren niet van jouw interventies. Ze leren van jouw zenuwstelsel. Als jij je niet veilig voelt in het leven – als jouw systeem diep van binnen nog altijd zoekt naar de hechting die het nooit volledig heeft gehad – zul je onbewust proberen je cliënten te reguleren. Niet voor hun bestwil. Voor het jouwe.

Als we dat niet hebben geleerd, bewaren we onze beste delen voor onszelf – laten we ons zonder het te beseffen leegzuigen – en hebben we herstel nodig van ons werk, in plaats van ons herstelde Zelf mee te brengen naar ons werk.

Schaamte & Intimiteit – 27-29 mei 2026

We hebben geleerd dat schaamte voortkomt uit iets wat we fout hebben gedaan, of hoe we ons hebben gedragen. Maar er bestaat een soort schaamte – toxische schaamte – die wezenlijk anders is. Die gaat niet over wat je hebt gedaan. Die gaat over wie je bent. Ze begon toen je heel jong was.

Als de volwassene het moeilijk had en niet kon reguleren, kon een kind daar niet vanuit begrip naar kijken. Een kind trekt één conclusie: er is iets mis met mij. Zo bouwt het kind diepe lagen schaamte op rondom wie het is.

Je voelt je misschien als slachtoffer, wilt dat niet voelen, en banjert dan maar door het leven. Diep eenzaam. Nooit vragend. Weer niet. Nooit.

More information and sign up:
support@suzemaclaïnepont.com

Angst & Vertrouwen – 1-3 juli 2026

We zijn in de maatschappij getraind om angst te vermijden – om te denken dat angst iets slechts is. Maar angst laat ons weten wat we nodig hebben. Angst zet ons aan tot actie en helpt ons onze kracht te gebruiken. Angst is alleen een probleem als we niet hebben geleerd ermee om te gaan. Als we niet het hersencentrum hebben ontwikkeld dat ons helpt om angst om te zetten in vertrouwen.

Als we zijn getraind om over alles na te denken en ons brein logisch te gebruiken, zullen we niet kunnen vertrouwen op wat we voelen. Dat resulteert in overdenken, strategiseren en voortdurend scannen – in plaats van ons diepgaand te verdiepen in vertrouwen.

Angst is niet het probleem. Het probleem is dat we niet hebben geleerd om te vertrouwen. En we hebben niet geleerd om ons vertrouwen te vinden te midden van angst.

Wanneer we angst onderdrukken, creëren we mensen die het leven niet kunnen vertrouwen – die voortdurend externe bronnen nodig hebben om zich veilig te voelen. Als we ons echt veilig willen voelen, moeten we een innerlijke basis van vertrouwen, stem, veiligheid en het vermogen om te reageren opbouwen.

More information and sign up:
support@suzemaclaينهpont.com

Dissociatie & Integratie – 14-16 oktober 2026

Als behandelaars hebben we geleerd dat dissociatie betekent dat iemand niet aanwezig is in zijn lichaam. Dat klopt. Maar wat we nooit hebben geleerd, is hoe dat er eigenlijk uitziet.

Als onze ouders ons als kind voorwaarden stelden – bijvoorbeeld: als je je zo gedraagt, verbreek ik het contact en stuur ik je naar je kamer – dan leerden we om onze innerlijke wereld te negeren. Onze emoties, onze gevoelens, onze interne kaart. En we vervingen dat door wat acceptabel was.

Dissociatie ziet er dus als volgt uit: hard werken, mensen tevreden stellen, burn-out raken. Op vakantie instorten in plaats van ontspannen. Rusteloosheid. Geen concentratievermogen. Versnipperde gedachten. Als we hier een einde aan willen maken, hebben we geen medicijnen nodig. We hebben een diepe integratie van onze innerlijke wereld nodig. We moeten onszelf toestaan om onze ervaringen te voelen en te integreren – niet door ze te repareren, maar door onze sensaties te integreren in een basis van veiligheid.

We hebben een externe bron nodig – iemand die volledig geïntegreerd is – om aanwezig te zijn terwijl ons systeem zijn weg vindt. Als we dat voor onze cliënten zijn, en we hebben het in ons eigen leven niet voor elkaar, dan zal ons werk ons uitputten. Het zal leiden tot burn-out, verbroken relaties en verstrooidheid. En het zal ertoe leiden dat onze cliënten sessies doorlopen, maar niet volledig genezen.

We moeten naar de sessies meenemen wat we voor onszelf doen als niemand kijkt. Maar als dissociatie in ons eigen leven speelt zonder dat we het weten, hoe kunnen we dat dan doen?

More information and sign up:
support@suzemacaineponet.com

OVER GOD

Iedereen die ik ken zoekt naar twee dingen: zekerheid, en een manier om de dood te voorkomen. Terwijl er in mijn leven maar twee zekerheden zijn: de dood en verandering. De rest is allemaal onzeker.

Het leven uitzoeken zonder rekening te houden met die twee zekerheden heeft voor mij geen zin. Als we het leven willen begrijpen, moeten we naar zowel verandering als dood kijken. Het leven is gemaakt van verandering. En al het leven eindigt in de dood. Wat betekent dat we, om het leven volledig toe te laten, moeten toegeven dat we a) het niet begrijpen, b) dat het eindigt in de dood, en c) dat het voortdurend zal veranderen.

Ik weet niet waarom we hier zijn. Maar ik geloof wel dat er een doel is aan het leven. En tot nu toe is het enige wat ik kan vinden dat dit doel te maken heeft met ons diep ontvouwen in iets waar we geen flauw idee van hebben. We zijn hier, lijden, botsen tegen van alles aan, worstelen met vragen, vechten. Al duizenden en duizenden jaren. Dus moet er een betekenis zijn in dat proces zelf.

Ik geloof dat we onze ware aard onthullen door het proces van het leven te benaderen als een gebed. Het leven toont ons voortdurend een kleine aanwijzing over ons ware potentieel. Ik zeg niet dat slechte dingen moeten gebeuren, of dat er een soort plan is. Maar ik zeg wel dat ons leven vol zit met dingen waarop we een antwoord moeten vinden. En in het vinden van dat antwoord vinden we een antwoord op onze goddelijke natuur.

Ik ben joods en christelijk. Mijn leven is een levend gebed tot God. Niet omdat ik geloof in een kerk of dogma. Maar omdat ik diep geloof dat we voortdurend worden gevormd en geroepen door een kracht die groter is dan iemand van ons in staat is te benoemen.

Ik noem dat God. Mijn God is geen beslisser die daar boven probeert alles te controleren. Het is eenvoudigweg een onvoorwaardelijke kracht, die ons helpt onze eigen antwoorden te vinden en ons op onze weg begeleidt.

Hoe meer we ons toeleggen op wat zich in en door ons ontvouwt, hoe waardevoller we worden – voor onszelf, voor andere mensen en voor God.

More information and sign up:
support@suzemaclaïnepont.com

We openen elke ochtend met een gebed. We sluiten elke module met een Sabbat ritueel. De verhalen uit de Hebreeuwse en christelijke traditie worden hier gebruikt als wat ze in hun diepste kern altijd zijn geweest: kaarten van het innerlijk. Geen leer. Geen voorschrift. Kaarten waarmee we onsinnerlijke landschap kunnen leren kennen.

Je herkent jezelf erin ongeacht of je een geloof hebt, ongeacht of religie je pijn heeft gedaan, ongeacht of je het woord God ooit hebt gebruikt of gaat gebruiken. Mensen die diep gewond zijn door de kerk hebben in deze ruimte gezeten en gevoeld, misschien voor de eerste keer, dat het heilige niet van hen vraagt anders te zijn dan ze zijn.

Als je niet gelovig bent: je hoeft je hier niet met theologie bezig te houden. De neurowetenschap staat volledig op zichzelf.

Als je spiritueel bent: je hoeft jezelf hier niet te verbergen of te vertalen. Je wordt precies ontmoet waar je bent.

Als je gekwetst bent door spirituele tradities, is dit misschien precies wat je nodig hebt.

Als je geen band hebt met spiritualiteit, zul je je ook betrokken voelen. Er is hier geen goed of fout pad.

More information and sign up:
support@suzemaclaينهpont.com

OVER SUZE

Ik ben niet in dit werk gestapt omdat ik geroepen werd om mensen te helpen. Ik ben erin gestapt omdat ik wanhopig was.

Op mijn drieëntwintigste woonde ik op de gevaarlijkste straat van Rotterdam, woog ik 47 kilo, nam ik de telefoon niet op en verliet ik het huis niet. Mijn partner had een ernstig hersenletsel opgelopen. Ik was negen keer verhuisd. Ik was uitgeput en diep eenzaam en gleed weg in een duisternis die ik geen naam kon geven. Iedereen om me heen wilde dat ik beter werd – therapeuten, vrienden, artsen, familie. En hoe harder ze probeerden te helpen, hoe sneller ik wegliep. Want ik voelde, ook toen zonder woorden, dat ik beter moest worden voor hen. Zodat zij zich bekwaam konden voelen. Zodat zij konden zeggen dat ze hadden geholpen. Niemand wilde echt weten hoe ik me voelde. Wat ik voelde was verkeerd en moest worden opgelost.

Dus verdween ik. Volledig. Tot op een avond een vriend langskwam voor het eten en vroeg hoe het echt met me ging. Niet de beleefde versie. Ik ontweek. Hij bleef vragen. We spraken urenlang – geen therapiepraat, geen oplossingspraat, gewoon een mens die oprecht probeerde een ervaring te begrijpen die hem vreemd was. En toen zei hij iets wat alles veranderde: “Als jij je zo voelt, begrijp ik volkomen waarom je dood wilt.” En toen zweeg hij.

Ik voelde me voor het eerst in jaren gezien. Niet gerepareerd. Niet doorverwezen naar hoop. Niet beheerd. Gewoon – gezien. Hij moest weg. Voor hij ging zei hij: “Ik weet niet of je er volgende week nog bent.” Ik lachte. “Een week red ik wel,” zei ik. “Beloof het me,” zei hij. Ik beloofde het. Dat redde mijn leven. Niet omdat hij me hoop gaf of me ervan overtuigde dat het beter zou worden. Maar omdat ik een week lang iemand had die bij me was zonder dat ik anders hoefde te zijn. In die ruimte – in de afwezigheid van agenda, druk, van de noodzaak om herstel te tonen – kon ik eindelijk ademen.

Het duurde jaren voor ik begreep wat hij die avond werkelijk had gedaan. Het was geen techniek. Het was geen methode. Het was een kwaliteit van aanwezigheid – zo op zijn gemak in zichzelf dat mijn chaos zijn stabiliteit niet bedreigde. Verbonden met iets groters dan ons beiden, zodat hij niets van mij nodig had om oké te zijn. In die gevoelde veiligheid begon iets in mij wat al jaren gespannen was, los te laten.

More information and sign up:
support@suzemaclaïnepont.com

Dat is wat ik anderen leer. Niet omdat ik het ergens heb gelezen. Omdat het mijn eigen leven redde, en ik vijftientig jaar heb besteed aan het leren hoe ik het aan anderen kon aanbieden – en hoe ik anderen kon leren het op hun beurt aan te bieden.

Ik was scheepsbouwkundig ingenieur voordat dit begon. Ik was bang voor mensen. Ik was nooit van plan geweest therapeut te worden, laat staan trainer. Maar mijn eigen cliënten bleven vragen: “Wat doe jij? Het gaat zoveel dieper. Kun jij dit aan mij leren?” Jaren lang zei ik nee. Het stond in geen enkel boek. Ik had het ontwikkeld uit pure noodzaak, in mijn eigen lichaam, en ik wist niet of het overdraagbaar was.

Dat is het.

De meeste traumabehandelingen richten zich op wat er is gebeurd. Ik richt me op wat er niet is gebeurd – de ontwikkelingsfasen die zijn overgeslagen, de veiligheid die nooit is gevestigd, het zenuwstelselsvermogen dat nooit is gevormd. We werken met de gezondheid van het systeem, niet met de pathologie. We bouwen wat ontbreekt, in plaats van te analyseren wat brak. We versterken wat heeft overleefd.

Suzie MacLaine Pont

More information and sign up:
support@suzemaclainepont.com

DE TRADITIES WAAR DIT OP IS GESTOELD

Suze is niet via één enkele traditie bij dit werk terechtgekomen. Ze heeft zich verdiept in neurowetenschappen, somatische therapie, familiesystemen, spirituele ontwikkeling, stem, beweging en inheemse tradities – en heeft rechtstreeks gestudeerd bij Bert Hellinger, Richard Schwartz, Pat Ogden, Gabor Maté, Ricky Greenwald, John Grinder, Franz Ruppert en vele anderen wier namen deze lezer zal herkennen. Ze is gevormd door het denken van Bessel van der Kolk, Peter Levine, Judith Lewis Herman, Victor Frankl, Ken Wilber en Caroline Myss, Jaap van der Wal en vele anderen.

Maar wat de doorslag gaf, was niet een klinisch kader. Het was de kabbala – haar eigen joodse afkomst – en met name het kabbalistische begrip van hoe een ziel zich ontvouwt tot haar volle aard. En toen ze studeerde bij Jaap van der Wal, een Nederlandse embryoloog wiens levenswerk zich richt op de vraag wat het proces van mens worden in gang zet, viel iets op zijn plaats dat nog nooit eerder op zijn plaats was gevallen.

Van der Wal beschouwt de mens als een embryo dat nog in ontwikkeling is – niet als een metafoor, maar als een biologisch en filosofisch feit. We zijn een wordingsproces. We hebben een aangeboren vermogen binnen dat proces. En dat houdt niet op bij de geboorte.

De kabbala beschouwt dat proces als heilig. Traumawerk brengt in kaart wat het onderbreekt. De embryologie laat zien hoe het eruit ziet als het doorgaat.

Suze had alle drie nodig voordat ze kon zien wat ze nu ziet in elke cliënt, elke behandelaar, elke persoon die bij Hove de Kempe binnenkomt: geen gebroken persoon die probeert terug te keren naar heelheid. Een persoon in wording, nog midden in het proces, met alles wat hij nodig heeft al in zich. Dat is de lijn waar dit werkt uit voortkomt. Niet een methode die van één leraar is geërfd. Een vijftientig jaar durende zoektocht door drie totaal verschillende kennisgebieden – totdat ze samenkwamen in iets dat voorheen niet bestond.

De meeste traumaverwerking richt zich op wat er is gebeurd. Ik richt me op wat er niet is gebeurd: de ontwikkelingsfasen die zijn overgeslagen, de veiligheid die nooit is gecreëerd, het vermogen van het zenuwstelsel dat nooit is gevormd. We werken aan de gezondheid van het systeem, niet aan de pathologie.

We bouwen wat ontbreekt, in plaats van te analyseren wat kapot is gegaan. We versterken wat heeft standgehouden.

More information and sign up:
support@suzemaclaïnepont.com

WIE ZAL ER NOG MEER IN DE TRAINING ZIJN?

De ruimte biedt plaats aan twaalf personen. Om dit mogelijk te maken hebben we personeel opgeleid om te helpen bij interventies en om het personeel in de keuken te ondersteunen. Dit zijn enkele van de mensen die hier daadwerkelijk in de opleiding hebben gezeten:

Karen – een Belgische arts, alleenstaande moeder, sinds kort grootmoeder – stond op het punt van een burn-out. Ze kon niet stoppen. Haar familie had haar nodig. Haar cliënten hadden haar nodig. Ze had geleerd haar pauzes vol te plannen met cliënten, omdat ze arts was en artsen zouden dit soort dingen moeten kunnen. Ze had nooit uitgerust. Niet één keer. Niet volledig. Dit was de eerste plek waar ze dat deed. Ze vond haar eigen innerlijke antwoorden, haar drijfveren waarom ze überhaupt arts wilde worden, en het vermogen om veilige grenzen te stellen zonder zichzelf te verliezen.

Een traumatherapeut en GZ-psycholoog, opgeleid als soldaat in het Nederlandse leger, met een jong gezin en een burn-out achter de rug. Stoer, capabel, constant onder druk – om voor iedereen te zorgen, en nooit helemaal zeker of wat ze deed echt werkte. Hier leerde ze te vertrouwen op haar eigen kracht. Ze is nu kostwinner voor haar gezin en heeft haar ware stem en haar ware publiek gevonden: hoogpresterende moeders die moeten gedijen onder de druk van carrière en gezin.

Een predikant in een kerk met ingewikkelde politiek en een ingewikkelde gezinssituatie. Hij was opgebrand toen hij aankwam. Onzeker of hij wel door wilde gaan. Hij wilde mensen helpen spiritualiteit te vinden – en was zijn eigen spiritualiteit kwijtgeraakt. Hij is nu terug in de kerk en op een heel andere manier aanwezig, zowel thuis als op zijn werk.

Een hypnotherapeut die extreem misbruik en twee sekten had overleefd. Krachtig, maar bang voor interacties. Ze heeft niet langer behoefte aan de goedkeuring van anderen. Ze heeft geleerd volledig van zichzelf te houden – en vanuit die positie vertrouwt ze volledig op zichzelf om anderen te helpen.

More information and sign up:
support@suzemacrinepont.com

WAT GEBEURT ER TUSSEN DE MODULES IN?

Het werk houdt niet op wanneer je Voorst verlaat. Tussen de modules door wordt je ondersteund door een structuur die de meeste trainingen niet bieden, omdat de meeste trainingen niet begrijpen wat er met het zenuwstelsel gebeurt na drie dagen echt werk. Je gaat naar huis. Het leven gaat verder. En zonder iets om vast te houden wat er is veranderd, beginnen de inzichten te vervagen en keert het systeem terug naar zijn oude gewoontes.

Dit is wat er tussen de modules gebeurt:

Wekelijkse intervisiegroepen, geleid door Jakko, de echtgenoot van Suze, die al meer dan tien jaar in dit werk is opgeleid en gevormd. Dit zijn geen peer supportgroepen. Het zijn getuigde processen, die worden gehouden met dezelfde kwaliteit van aanwezigheid en veiligheid die je in de modules zelf ervaart.

Maandelijks supervisie met Suze, waar cliëntcasussen worden besproken, vragen uit de intervisie worden gesteld en het werk zich blijft verdiepen in directe relatie met je praktijk.

Een online platform waar vragen, worstelingen en ontdekkingen kunnen worden gedeeld in een ruimte die echt veilig is – geen socialemediagroep, geen chatroom, maar een beschermde gemeenschap waar mensen elkaar kennen en voor elkaar zorgen. Omdat ze dat doen. Dat is wat er gebeurt als twaalf eerlijke mensen samen iets echts meemaken.

En als er meer nodig is – als er iets naar boven komt dat niet kan wachten tot de volgende module, als een cliëntcasus meer vereist dan supervisie kan bieden – zijn zowel Suze als Jakko beschikbaar voor individuele sessies tegen een tarief dat speciaal geldt voor mensen in dit programma.

**Je staat er niet alleen voor. Dat is geen belofte.
Zo is de opleiding ontworpen.**

More information and sign up:
support@suzemaclaينهpont.com

VOOR WIE DIT IS

Je bent dit werk begonnen omdat je werkelijk wilde veranderen hoe we omgaan met mensen en met trauma. Je bent hier om iets te brengen – niet om te repareren. Je bent diep toegewijd aan je missie en wilt er volledig voor gaan.

Je hebt een succesvolle praktijk. Je hebt veel persoonlijk ontwikkelingswerk gedaan. En er voelt nog altijd iets niet kloppen – in het veld, in de gesprekken om je heen, in het werk zelf. Je kunt er niet helemaal de vinger op leggen. Je bent het niet eens met veel van wat je hoort over trauma, maar het is alles wat mensen om je heen zeggen, dus blijf je de taal gebruiken ook als ze niet past bij wat je werkelijk ziet.

Je bent moe van leren. En je snakt nog altijd – naar iets wat je niet kunt benoemen. Iets echter. Menselijker. Eerlijker. Iets wat niet vereist dat je bekwaamheid blijft uitbeelden terwijl je stilletjes uit elkaar valt.

Je hebt erover nagedacht te stoppen. Niet met de missie. Nooit met de missie. Maar met de huidige vorm ervan. Er is iets in je dat weet dat er een andere manier moet zijn.

Je wilt je volledige ontvouwing. Niet alleen professioneel succes. De volledige versie van jezelf – de versie die er was voor alle opleidingen, voor alle diploma's, voor je leerde eindeloos nuttig te zijn voor iedereen behalve jezelf.

VOOR WIE DIT NIET IS

- Je bent op zoek naar een protocol om mee naar huis te nemen. Dat is er niet.
- Je wilt meer leren over trauma zonder door je eigen trauma heen te bewegen. Jaar 1 brengt je onopgeloste materiaal naar boven. Niet als bijwerking – als het punt.
- Je hebt een grote conferentieomgeving nodig waar je anoniem kunt blijven. Twaalf mensen in een boerderij. Je zult worden gekend.
- Je bent in de vroege fasen van je eigen heling en hebt nog geen stabiele basis om van te werken. Dit verdiept fundamenten. Het creëert ze niet van nul.
- Je bent niet bereid in Nederland te zijn, in persoon, drie dagen achter elkaar. Er is geen online versie. Aanwezigheid is het werk.
- Het woord God – ook universeel gehanteerd, ook ontdaan van alle dogma – is iets wat je onverenigbaar vindt met je professionele identiteit. Het loopt door dit werk als een rode draad. Je kunt het er niet uithalen zonder het geheel te ontrafelen.
- Je wilt een betere beoefenaar worden zonder een ander mens te worden. Dat is een eerlijk verlangen. Het is ook niet wat hier gebeurt.

Als je die lijst hebt gelezen en eerder opluchting dan waarschuwing voelde – ben je op de goede plek.

WANNEER BEN JE ER KLAAR VOOR?

Een opmerking over of iemand er klaar voor is.

De stabiele basis die dit programma vereist, is geen innerlijke basis. Het is een uiterlijke basis. Als je je eigen onopgeloste kwesties met je meedraagt – als je worstelt met relaties, ophet randje van burn-out bent, als je 's nachts instort, als je innerlijke wereld luider en chaotischer is dan je aan iemand zou willen laten merken – dan ben je niet gediskwalificeerd. Dat is namelijk het profiel van bijna iedereen die hier komt. Dit is het programma waar je het niet hoeft te weten. Waar je zelfs de antwoorden die je dacht te hebben, mag loslaten.

Wat dit programma wel vereist, is dat je functioneel bent in je praktijk. Dat je in staat bent om met cliënten te werken. Dat het feit dat je in een groep van twaalf mensen zit – eerlijk, zoekend, soms rauw – op zichzelf niet iets wordt dat je niet aankunt.

Als je op een punt in je leven bent waarop het omgaan met mensen je echt uit balans brengt, dan is dit niet de juiste plek voor je – niet omdat je te veel bent, maar omdat een andere plek je beter zou dienen. Voor dat moment zijn er retraites en individueel werk.

Dit programma is bedoeld voor wanneer je klaar bent om je onafgemaakte innerlijke wereld in een groepsomgeving te brengen en deze te laten zien – niet om te laten repareren – door anderen die hetzelfde doen.

Als je een praktijk hebt. Als je met mensen werkt. Als je functioneert – zelfs als je innerlijk niet overeenkomt met je uiterlijk – ben je er klaar voor.

Het feit dat de binnenkant niet overeenkomt met de buitenkant is niet het obstakel. Het is het materiaal waar we mee werken.

More information and sign up:
support@suzemaclaينهont.com

JAAR 2 – MEESTERSCHAP

Jaar 1 gaat over het helpen integreren en verdiepen van je eigen basis. Jaar 2 gaat over hoe je vanuit die basis kunt werken.

We kijken naar de basis van trauma en de onbeschermdede staat in jou als behandelaar – hoe je dat kunt gebruiken in de relatie met cliënten. Vervolgens bouwen we daarop voort met lagen van ontwikkelingstrauma en de hersencentra, generatietrauma en complex trauma. We voegen voortdurend zowel theorie toe als de vraag wat dat van jou als behandelaar vereist.

Want gewoon aanwezig zijn is waar het allemaal begint. Maar als we trauma's niet oplossen, wat doen we dan? We helpen een basis te leggen. In jaar 2 leer ik je hoe. Hoe je die basis in sessies kunt brengen op een manier die je cliënten in staat stelt hun eigen basis te leggen.

Jaar 2 bestaat uit vier modules van vier dagen: Shocktrauma, Ontwikkelingstrauma, Generatietrauma en Complex trauma. Je ziet hoe Suze met echte cliënten werkt, oefent onder begeleiding met je eigen cliënten en bouwt je praktijk op terwijl je wordt opgeleid.

Maar de professionele resultaten zijn niet het belangrijkste. Het belangrijkste is dat je in jaar 2 niet meer werkt om iets te worden. Je werkt vanuit iets. Iets zo anders dat mensen graag bij jou zullen zijn, en zich van harte aanmelden omdat ze JOU vertrouwen. Als mens. En jij jezelf vertrouwt.

Er is een verschil dat je klanten zullen voelen nog voordat jij een woord hebt gezegd.

More information and sign up:
support@suzemaclaينهpont.com

WAT DIT JE BRENGT

Jaar 1 omvat 150 uur training, 40 uur intervisie, 22 uur supervisie en 40 uur zelfstudie. Jaar 2 voegt daar 120 contacturen, 40 uur intervisie, 40 uur zelfstudie en 14 uur supervisie aan toe. Na voltooiing van beide jaren ontvang je een gecertificeerde kwalificatie. We werken momenteel aan een bredere professionele accreditatie. Zodra dat proces is afgerond, zullen we daarover berichten.

Maar het gaat niet om het certificaat. Het gaat om wat er met je praktijk gebeurt.

Onze afgestudeerden werken niet alleen anders, ze werken ook meer. Eén van hen ging van maximaal twaalf diepe traumasessies per week naar twintig sessies per week en startte een groep voor haar wachtlijst. Een ander heeft nu een wachtlijst van twee jaar, en mensen kiezen ervoor om daarop te blijven staan. Niet omdat er niemand anders is. Omdat ze specifiek haar willen. Een ander is volledig overgestapt van ADHD-coaching naar diepgaand traumawerk, waardoor ze een heel ander soort cliënten aantrekt. Een ander begeleidt nu mannengroepen.

En elk van hen – elke afgestudeerde van dit programma – vertrouwt er nu op dat ze de kostwinner voor hun gezin kunnen zijn. Niet iemand die hoopt rond te komen. Niet iemand die overleeft. Iemand die vanuit een volwaardige positie een praktijk opbouwt, vraagt wat zijn werk waard is en zonder twijfel weet dat hij dat waard is.

Dit is geen commerciële belofte. Het is wat er gebeurt als je niet langer op je reserves loopt. Als je sessies nauwkeuriger zijn omdat je ziet wat anderen niet getraind zijn om te zien. Als je werkt vanuit een volwaardige positie in plaats van vanuit een uitgete putte.

Je kunt meer aan. Je kunt meer vragen. Je kunt in minder tijd meer werk verzetten. Niet omdat je een techniek hebt geleerd, maar omdat je een ander mens bent geworden.

Mensen wachten met liefde twee jaar op een behandelaar die echt MENSELIJK is geworden. Ze voelen het verschil al voordat de eerste sessie begint.

More information and sign up:
support@suzemaclaïnepont.com

Wat anderen zeggen

Dit zijn echte ervaringen van therapeuten, artsen, healers en coaches die de modules hebben voltooid. Velen kwamen met het idee dat ze al verstand hadden van traumawerk.

“Ik ben zelf al 25 jaar psychotherapeut en heb nog nooit zo'n diepgaand werk meegemaakt.”

“Na dag 1 kwam de vraag bij me op: ben ik de hele tijd gedissocieerd?! Dag 2 liet me zien dat zelfs als dat zo zou zijn, mijn ziel er altijd is geweest. Als ik bewust verbinding kan maken met beide, zullen deze stukjes in mijzelf op hun plaats vallen. Dit is het punt waarop ik mezelf kan vertrouwen, zelfvertrouwen heb en me niet bang en alleen voel.”

“Het begint niet bij problemen. Het gaat naar de diepste kern in de grootste veiligheid en warmte.”

“Suze is ongeëvenaard met haar kennis van trauma en de impact ervan, en ze heeft het vermogen om zo'n veilige ruimte te creëren dat diepgaande veranderingen onvermijdelijk zijn.”

“Het meest ingrijpende dat ik ooit heb meegemaakt – ondanks jarenlange therapie.”

“Niemand van ons weet wat er naar boven zal komen, maar we weten allemaal dat er iets zal komen en dat we er allemaal baat bij zullen hebben. Suze weet wat ze doet. Ze creëert een omgeving van vertrouwen waar het mogelijk is om echt diepgaand werk te doen.

“Het was niet wat ik had verwacht, maar wel alles wat ik nodig had. Het is ervaringsgericht en bereikt plaatsen waar andere trainingen dat niet doen. Het laat maskers en façades vallen, waardoor ons authentieke zelf zichtbaar wordt.”

“Zeer krachtig werk. Maar niet voor bangeriken.”

More information and sign up:
support@suzemaclaينهont.com

Wat je zult vinden waarvan je niet wist dat je ernaar op zoek was

Je komt aan met de gedachte: ik moet mezelf beter beheersen. Ik moet trauma's beter begrijpen. Ik moet mijn cliënten effectiever van dienst zijn.

Wat je vindt – ergens halverwege de tweede dag, of tijdens de avondmeditatie, of in de laatste cirkel op dag drie – is jezelf. Je volledige zelf. Degene die bestond vóór de training, vóór de diploma's, vóór je leerde om eindeloos nuttig te zijn. Degene die in staat is om oprecht geraakt te worden, oprecht aanwezig te zijn, oprecht tot rust te komen.

En dan zegt iemand in die laatste cirkel: Ik voel me eindelijk thuis. Ik wou dat ik kon blijven. Maar hoe breng ik dit terug in mijn leven?

Die vraag is het hele eerste jaar. Niet het antwoord. De vraag. Leren om die elke dag te stellen – in elke sessie, op elk moment dat je voelt dat je jezelf begint te verlaten om de pijn van iemand anders te beheersen.

Het antwoord komt. Langzaam. Module voor module. Jaar na jaar. Het is niet zo dat je iemand wordt die niet meer worstelt. Je wordt iemand die weet hoe hij terug moet keren.

Nog een laatste woord

Je kunt dit werk – dit specifieke, diepgaande werk – niet in je eentje doen. Niet omdat je ontoereikend bent, maar omdat je een mens bent. Omdat we allemaal diepgaand en onvermijdelijk van elkaar afhankelijk zijn. Omdat het tweede geboortekanaal dat je naar je volledige ontplooiing leidt, andere mensen nodig heeft.

Je hebt geprobeerd om de meest eenzame versie van het meest relationele werk dat er bestaat te doen.

Een veilige plek zijn voor iedereen zonder zelf ooit echt vastgehouden te worden.

Dat is niet vol te houden. En ergens diep van binnen weet je dat ook wel.

De weg die je hebt gekozen is zinvol en moeilijk, maar hoeft niet zo moeilijk te zijn als je het zelf maakt. De eenzaamheid die je voelt in dit werk is niet de prijs die je betaalt voor toewijding. Het is een teken dat er iets ontbreekt. Iets dat, als je het eenmaal gevonden hebt, niet alleen je manier van werken verandert, maar ook je manier van leven.

More information and sign up:
support@suzemacaineponet.com

Is dit wel echt?

Je hebt al eerder mooie beloften gelezen. Je hebt in kamers gezeten die aanvoelden als het echte werk en bent naar huis gegaan naar hetzelfde leven. Je bent niet cynisch, maar je bent voorzichtig. Die voorzichtigheid heb je verdiend.

Laten we dus geen nieuwe beloften doen. Laten we je vertellen wat er nodig is om dit werk echt te laten zijn – en wat er is.

Om dit te laten werken, zou de persoon die centraal staat de leer zo volledig moeten belichamen dat het veilig is om met haar in discussie te gaan. Veilig om het oneens te zijn. Veilig om alles van jezelf te laten zien – je twijfels, je schaduwkanten, je vragen, je donkerste conclusies over jezelf – zonder het risico te lopen dat ze haar hart sluit. Zonder dat ze iets van jou terug hoeft te krijgen.

Dat is geen eigenschap die je kunt spelen. Het is geen vaardigheid die je kunt leren. Het is wat er gebeurt met iemand die dit werk oprecht heeft gedaan – tot in het diepst van zijn of haar wezen, gedurende tientallen jaren, in zijn of haar eigen leven, in zijn of haar eigen lichaam – en daar niet meer van kan afwijken.

Suze is de belichaming van dit werk. Van zelfliefde. Van goddelijke genade. Er is niets dat je in die kamer kunt brengen waardoor ze minder van zichzelf gaat houden of buiten zichzelf op zoek gaat naar veiligheid. Ze heeft jouw vooruitgang niet nodig om zich competent te voelen. Ze heeft jouw doorbraak niet nodig om zich belangrijk te voelen. Ze wacht niet tot jij beter wordt, zodat ze het gevoel heeft dat ze heeft geholpen.

Ze is er gewoon – en volledig.

Je bent niet alleen drie dagen bij haar. Je zult in haar ruimte zijn. En als je genoeg werk hebt verzet om te weten wat dat betekent – om bij iemand te hebben gezeten die oprecht gereguleerd is, oprecht aanwezig is, oprecht niet bang is voor je pijn – dan weet je al dat niets sneller overgaat, dieper gaat of langer blijft hangen.

Dat is wat hier echt is.

Niet het curriculum.

Niet het kader.

Niet de locatie.

ZIJ is het. **Suze.**

Kom en ontdek het voor jezelf.

More information and sign up:
support@suzemaclaainepont.com